

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812201647
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7812201647.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BM Real Estate s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gallyova 10, IČO: 43996248, zastúpeného JUDr. Dominikom Burdom, advokátom so sídlom v Bratislave, Ferdiša Kostku 1, IČO: 42275189 proti žalovanému: D. H.P., nar. XX.X.XXXX, bytom v H., A. XXX, zastúpeného JUDr. Helenou Čerešňovou, advokátkou so sídlom vo Svätom Jure, Horné predmestie 216/16, v konaní o zaplatenie 4 130,00 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 17.10.2014 č.k. 10C/553/2012-171 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 4 130,00 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 1 000,00 eur od 10.9.2011 do zaplatenia, 9,5% zo sumy 1 000,00 eur od 27.9.2011 do zaplatenia, 9% zo sumy 2 000,00 eur od 21.1.2012 do zaplatenia a 8,75% zo sumy 130,00 eur od 22.9.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania vo výške 240,00 eur súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 956,36 eur platbou na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Dominika Burdu, č. účtu: IBAN: J., to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 642, § 644, § 645, § 646, § 650 a § 651 Obchodného zákonníka vzal za preukázané, že „účastníci konania uzavreli zmluvu o sprostredkovaní v zmysle § 642 Obchodného zákonníka a pri dohode v čl. I bod 1 a v čl. II bod 1 podľa § 645 Obchodného zákonníka, z čoho vyplýva, že žalobca ako sprostredkovateľ bol povinný zaobstarať len príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu na konkrétnu nehnuteľnosť za dohodnutú cenu“. Žalobca bol povinný po formálnej stránke vykonať všetky právne úkony, na základe ktorých by žalovaný mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu, k čomu aj v konkrétnom prípade došlo. Žalobca vyzval žalovaného a určil mu aj lehotu na uzavretie konkrétnej kúpnej zmluvy a návrh zmluvy, ako aj zmluvy o zrušení vecného bremena doručil žalovanému. Žalovaný zmluvu nepodpísal len z dôvodu, že sa mu nepodarilo vybaviť úver, z čoho plynie, že nemal finančné prostriedky. Žalobca vyvíjal činnosť pre žalovaného, výsledkom ktorej bola príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu s jeho vlastníčkou. Svedčí o tom tá skutočnosť, že na základe požiadavky Ľudmily Holečkovej, vlastníčky predmetného bytu, do zmluvného vzťahu medzi žalovaným ako záujemcom o kúpu bytu a vlastníčkou ako predávajúcou vstúpil žalobca ako sprostredkovateľ. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca nevyhľadal žalovaného ako záujemcu o predávanú nehnuteľnosť, nakoľko sama predávajúca, ktorá predtým oslovila žalobcu, zabezpečila žalovaného ako kupujúceho. Táto skutočnosť však neovplyvňuje zmluvné dojednanie medzi žalobcom a žalovaným, ako sa dohodli v zmluve o sprostredkovaní zo dňa 6.9.2011, nakoľko v deň podpisu tejto zmluvy sa začal právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ale nebol o tom, ako sa nesprávne domnieva žalovaný, že ho žalobca bude hľadať, alebo o tom, že žalobca vykoná právne úkony smerujúce k tomu, aby žalovaný mohol kúpnu zmluvu podpísať. Jednalo sa totiž o zabezpečenie podkladov (list vlastníctva, kópia katastrálnej mapy, znalecký posudok) a následne napísanie kúpnej zmluvy a zmluvy

o zrušení vecného bremena. Po pripravení týchto dokladov bol žalovaný vyzvaný na uzatvorenie kúpnej zmluvy. Samotný žalovaný potvrdil, že znalecký posudok si objednal. Súd prvého stupňa preto uzavrel, že žalobca ako sprostredkovateľ na základe pokynov žalovaného vyvíjal činnosť, výsledkom ktorej malo byť uzavretie kúpnej zmluvy a na základe vykonania tejto činnosti, a to zabezpečenia príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu v súlade s § 645 Obchodného zákonníka sa dohodla aj provízia vo výške 2 000,00 eur. Žalobca uzavrel zmluvu o sprostredkovaní aj s vlastníčkou predmetného bytu, avšak v tejto zmluve okrem dohody o vykonávanie činnosti smerujúcej k vytvoreniu príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu ohľadom predmetného bytu za 100 000,00 eur, kde mal zabezpečiť marketing a všetky doklady nevyhnutné pre prevod vlastníckeho práva, bola dohoda o provízií v tom zmysle, že žalobcovi vznikne nárok na províziu, keď sprostredkuje príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu so záujemcom - kupujúcim s tým, že kupujúci zloží províziu vo výške 2 000,00 eur. Z toho teda vyplýva, že predávajúca vlastníčka predmetného bytu nemala uhradiť províziu za sprostredkovanie predaja bytu, ale túto mal uhradiť žalovaný, a to za vytvorenie príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu. Žalovanému a predávajúcej nič nebránilo uzavrieť kúpnu zmluvu bez účasti žalobcu ako sprostredkovateľa. Napriek tomu však požiadali o jeho služby, výsledkom čoho boli uzavreté zmluvy o sprostredkovaní. V zmluvách bolo jednoznačne uvedené, kto a koľko má za čo zaplatiť a preto je povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobcovi províziu, nakoľko vytvoril príležitosť, aby žalovaný mohol kúpnu zmluvu uzavrieť s predávajúcou. Tvrdenie žalovaného, že žalobca mal zabezpečiť úver, nebolo preukázané a nebolo zmluvne ani dohodnuté. Jednoznačne preto možno vylúčiť, že by žalobcovi mal vzniknúť nárok na províziu len na zabezpečenie úveru za účelom kúpy bytu. Písomne sa na tom účastníci konania nedohodli a z ich ústnych vyjadrení takáto dohoda nebola preukázaná. Žalobca mal totiž žalovanému len pomôcť pri vybavovaní úveru, ale nezaviazal sa mu úver sprostredkovať za dohodnutú províziu. Súd konštatoval, že žalovaný nevyňaložil dostatočnú pozornosť pri uzatváraní zmluvy o sprostredkovaní a možno podcenil svoje finančné možnosti. Nie je totiž možné záväzne dohodnúť zmluvu o sprostredkovaní, kde sú jasne a určito dohodnuté podmienky, kedy vzniká žalobcovi nárok na províziu a následne nedodržať zmluvné dojednania len z toho dôvodu, že žalovaný nemohol uzavrieť kúpnu zmluvu, nakoľko nedisponoval finančnými prostriedkami. Účastníci sa v zmluve nedohodli na tom, že provízia nepatrí v prípade neposkytnutia úveru žalovanému, resp. že by provízia patrila žalobcovi len vtedy, ak bude kúpna zmluva uzavretá v súlade s § 644 alebo § 646 Obchodného zákonníka. Nenastala ani situácia v zmysle § 647 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy a navyš bez súčinnosti sprostredkovateľa a nebol preukázaný ani rozpor v činnosti sprostredkovateľa pre tretiu osobu v rozpore so zmluvou o sprostredkovaní. Žalobcovi preto vznikol nárok na úhradu nákladov spojených so sprostredkovaním v súlade s § 642 Obchodného zákonníka, ktorá bola dojednaná v čl. II bod 3 zmluvy pre prípad neuzavretia kúpnej zmluvy. Žalovaný sa nesprávne domnieva, že žalobca pre neho nevykonal žiadnu činnosť, nakoľko zmluvný vzťah začal od momentu uzavretia zmluvy o sprostredkovaní dňa 6.9.2011 a v zmysle dojednaní žalobca vytvoril príležitosť na uzavretie kúpnej zmluvy a žalovaný túto príležitosť nevyužil zo subjektívnych dôvodov, nakoľko nemal finančné prostriedky na kúpnu cenu. Žalobcovi preto vznikol nárok na dohodnutú províziu vo výške 2 000,00 eur a navyš mu vznikol nárok aj na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 2 000,00 eur, keďže žalovaný zmaril možnosť uzavretia kúpnej zmluvy po tom, čo mu žalobca vytvoril príležitosť takúto kúpnu zmluvu uzavrieť.

Aplikujúc ust. § 300 a § 301 Obchodného zákonníka, § 540 až 545a Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa uzavrel, že nárok na úhradu zmluvnej pokuty je v celom rozsahu dôvodný, nakoľko žalovaný ako zmluvný partner sa správal nezodpovedne a bez akýchkoľvek právne významných dôvodov nesplnil svoju zmluvnú povinnosť. Súd prvého stupňa nedospel ani k záveru, že by sa jednalo o neprimerane vysokú zmluvnú pokutu, ktorú by bolo potrebné znížiť v súlade s § 301 Obchodného zákonníka.

Výrok o úrokoch z omeškania oprel o ust. § 365 až 369 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ku dňu omeškania a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

Výrok o trovách konania oprel o ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade za zaplatený súdny poplatok a v náhrade trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a

žalobcu zaviazá na náhradu trov konania žalovaného, alternatívne aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súd prvého stupňa, že tento absolútne nesprávne interpretoval obsah sprostredkovateľskej zmluvy, keď dospel k záveru, že jej predmetom bolo vlastne len napísanie kúpnej zmluvy. Je výrazný rozdiel medzi (a) sprostredkovaním príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu na konkrétnu nehnuteľnosť a (b) sprostredkovaním právnych služieb spočívajúcich vo vypracovaní kúpnej zmluvy. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom činnosti žalobcu bolo vypracovanie kúpnej zmluvy. Žalobca však nie je oprávnený poskytovať právne služby za odplatu, t.j. vypracovávať kúpne zmluvy, nakoľko tieto môžu poskytovať výlučne advokáti. Čl. I sprostredkovateľskej zmluvy je absolútne štandardným znením sprostredkovateľskej zmluvy, ktorej predmetom je sprostredkovanie predaja nehnuteľností a ktoré štandardne používajú všetky realitné kancelárie. Je zrejmé, že žalobca sa nezaviazal len vytlačiť nejakú vzorovú zmluvu z počítača, aby mal žalovaný možnosť podpísať listinu za odmenu 2 000,00 eur. Predmetom sprostredkovateľskej zmluvy bolo sprostredkovanie príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu s treťou osobou (t.j. žalovanému vopred neznámou osobou). Medzi účastníkmi pritom nebolo sporné, že žalobca nevyhľadal žalovaného ako záujemcu o predávanú nehnuteľnosť, nakoľko sama predávajúca, ktorá predtým oslovila žalobcu, zabezpečila žalovaného ako kupujúceho. Túto skutočnosť uviedol aj súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení. Pokiaľ teda súd prvého stupňa oprel nárok žalobcu na províziu o ust. § 645 Obchodného zákonníka, jeho postup nebol správny. Konanie žalobcu považuje odvolateľ za konanie proti dobrým mravom a už len z toho hľadiska by súd nemal takémuto konaniu poskytovať súdnu ochranu. Je evidentné, že žalobca nechal aj predávajúcu aj kupujúceho podpísať rovnaké zmluvy, ale s tým rozdielom, že „šikovnosť“ vlastníčky bytu nájsť si kupcu bola žalobcom „odmenená“ tým, že v sprostredkovateľskej zmluve nebola zaviazaná na zaplatenie provízie. V tej súvislosti poukázal aj na znenie ust. § 647 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca len využil príležitosť, nechal žalovaného aj predávajúcu uzatvoriť sprostredkovateľské zmluvy, bez akejkoľvek sprostredkovateľskej činnosti opierajúc sa len o samotný fakt, že žalovaný sprostredkovateľskú zmluvu podpísal, domáhal sa zaplatenia provízie, na ktorú nemá zmluvný, zákonný ba ani morálny nárok. Poukázal tiež na to, že vypracovanie znaleckého posudku svedčí o tvrdení žalovaného, že sprostredkovateľskú zmluvu podpísal z dôvodu, že žalobca mu mal vybaviť úver. Nakoľko žalobca nevykonal žiadnu sprostredkovateľskú činnosť, ku ktorej sa sprostredkovateľskou zmluvou uzatvorenou so žalovaným zaviazal, a nevykonal ani sprostredkovateľskú činnosť v zmysle ust. § 642 v spojení s ust. § 645 Obchodného zákonníka a navyše žalovaný sa s predávajúcou poznal a všetky podmienky kúpnej zmluvy dojednal bez sprostredkovateľskej činnosti žalobcu a pred uzatvorením sprostredkovateľskej zmluvy bol neúspešne činný pre predávajúcu, nemožno nárok žalobcovi priznať.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a zdôraznil, že bez aktívnej účasti žalobcu žalovaný nemohol s vlastníčkou nehnuteľnosti uzavrieť kúpnu zmluvu, nakoľko si vlastníčka nehnuteľnosti ingerenciu realitnej kancelárie vymienila. Zoznámenie žalovaného a vlastníčky nehnuteľnosti bolo len prvým krokom smerujúcim k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, nie je ho možné zamieňať s vytvorením príležitosti na uzavretí kúpnej zmluvy tak, ako bolo dojednané vo vyššie uvedenej zmluve o sprostredkovaní. Činnosť sprostredkovateľa pre predávajúcu nebola v rozpore so zmluvou a príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu rozhodne bola vytvorená činnosťou žalobcu. Tvrdenie žalovaného, že žalobca mu mal zabezpečiť úver v konaní nebolo preukázané. Žalobca splnil svoj zmluvný záväzok vytvoriť žalovanému príležitosť na uzatvorenie zmluvy špecifikovanej v zmluve o sprostredkovaní, pričom bez jeho pričinenia by žalovaný kúpnu zmluvu uzatvoriť nemohol. Argumentácia žalovaného má za cieľ odvádzať pozornosť od podstaty tohto sporu, ktorou je skutočnosť, že žalovaný slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne prejavil svoju vôľu, keď so žalobcom uzavrel zmluvu o sprostredkovaní.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovaného je opodstatnené.

Súd prvého stupňa totiž zo skutkových zistení vyvodil nesprávne závery a súčasne vec nesprávne právne posúdil.

V posudzovanom prípade z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa vychádzal z právnej úpravy obsiahnutej v § 642 a nasl. Obchodného zákonníka a právny vzťah medzi účastníkmi

konania posúdil ako vzťah založený sprostredkovateľskou zmluvou. Dospel k záveru, že v danom prípade došlo k naplneniu predmetu zmluvy, teda že žalobca splnil povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, a to zaobstaral príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu na konkrétnu nehnuteľnosť za dohodnutú cenu pre žalovaného, na základe čoho mu vznikol nárok na províziu v zmysle § 644 Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu prvého stupňa zaobstaranie príležitosti uzavrieť kúpnu zmluvu v danom prípade spočívalo vo vykonaní všetkých právnych úkonov, na základe ktorých by žalovaný mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu. Jednalo sa o zabezpečenie podkladov (list vlastníctva, kópia katastrálnej mapy, znalecký posudok) a následné napísanie kúpnej zmluvy a zmluvy o zrušení vecného bremena. Súd prvého stupňa tiež uzavrel, že medzi účastníkmi konania nebolo sporným, že žalobca nevyhľadal žalovaného ako záujemcu o predávanú nehnuteľnosť, nakoľko sama predávajúca, ktorá predtým oslovila žalobcu, zabezpečila žalovaného ako kupujúceho.

Podľa § 642 Obchodného zákonníka zmluvou o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou, a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu (províziu).

Podstata sprostredkovateľskej zmluvy spočíva v záväzku sprostredkovateľa vyvíjať činnosť, ktorá má viesť k uzavretiu určitej zmluvy medzi záujemcom a treťou osobou, t.j. činnosť spočívajúcu v podstate vo vyhľadaní potencionalnej strany určitej zmluvy, ktorú záujemca hodlá uzavrieť. Voľba prostriedkov, ktoré k splneniu svojho záväzku sprostredkovateľ použije, rovnako intenzita jeho činnosti, závisí na úvahe sprostredkovateľa. Vždy však musí existovať príčinná súvislosť medzi výsledkom, t.j. uzavretím záujemcom požadovanej zmluvy a činnosťou sprostredkovateľa. Na základe sprostredkovateľskej zmluvy nie je však sprostredkovateľ oprávnený robiť na účet záujemcu voči tretím osobám žiadne právne úkony svojim menom alebo menom záujemcu. Sprostredkovateľ je oprávnený za záujemcu konať alebo prijímať čokoľvek, len ak bol na to splnomocnený písomným plnomocenstvom. Pri takomto splnomocnení sa riadia práva a povinnosti strán súvisiace s touto činnosťou zmluvou príkaznou.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného záväzok sprostredkovateľa vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť zmluvu môže spočívať v hľadaní vhodnej príležitosti na uzavretie zmluvy v konkrétnom segmente trhu, uskutočnením potrebných rešerší, vo výbere dostupných informácií a pod. Možno povedať, že „vyhľadávanie príležitostí“ v podstate predstavuje vyhľadávanie tretích osôb, ktoré budú mať záujem uzavrieť zmluvu so záujemcom. Primárnou povinnosťou záujemcu je zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu, ktorá sa obvykle označuje ako provízia. Z hľadiska vzniku nároku sprostredkovateľa na províziu prichádzajú do úvahy viaceré alternatívne riešenia, upravené v § 644, § 645 a 646 Obchodného zákonníka.

Podľa názoru súdu prvého stupňa predmetom sprostredkovateľskej zmluvy bola v danom prípade povinnosť žalobcu ako sprostredkovateľa zaobstarat' príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu na konkrétnu nehnuteľnosť za dohodnutú cenu, ktorá spočívala v povinnosti po formálnej stránke vykonať všetky právne úkony, na základe ktorých by žalovaný mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu. Vykonanie právnych úkonov smerujúcich k tomu, aby žalovaný mohol kúpnu zmluvu podpísať podľa názoru súdu prvého stupňa spadá pod ust. § 642 Obchodného zákonníka a zakladá nárok na províziu v zmysle § 645 Obchodného zákonníka. Takýto názor však nemožno považovať za správny.

Podľa názoru odvolacieho súdu záväzok zmluvnej strany vykonať právne úkony smerujúce k uzavretiu kúpnej zmluvy nemožno považovať za predmet záväzku, ktorým je vyvíjanie činnosti uvedenej v § 642 Obchodného zákonníka, teda vyvíjanie činnosti, ktorá má viesť k uzavretiu určitej zmluvy medzi záujemcom a treťou osobou. Zabezpečenie príslušných podkladov potrebných pre uzavretie kúpnej zmluvy, ktorými sú list vlastníctva, kópia katastrálnej mapy, znalecký posudok a príprava písomného vyhotovenia zmluvy spadá pod ustanovenia upravujúce zmluvu príkaznú, prípadne zmluvu o obstaraní veci, na ktoré vzťahy je potrebné aplikovať ust. § 774 a nasl., prípadne ust. § 733 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa na základe zisteného skutkového stavu nesprávne právne vyhodnotil, že na základe zmluvy o sprostredkovaní uzavretej medzi účastníkmi konania dňa

6.9.2011 došlo k naplneniu záväzku žalobcu sprostredkovať žalovanému príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu a že žalobcovi vznikol nárok na províziu a zmluvnú pokutu.

V súvislosti s vyššie uvedeným sa odvolaciemu súdu žiada dodať, že nevedno, na základe akých skutkových zistení dospel súd prvého stupňa k záveru, že za vykonanie právnych úkonov smerujúcich k tomu, aby žalovaný mohol kúpnu zmluvu podpísať bola dojednaná odmena, nakoľko z obsahu písomnej zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 6.9.2011, uzavretej medzi účastníkmi konania, dohoda takéhoto obsahu nevyplýva.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť uplatnený nárok. Pokiaľ žalobca svoj nárok na zaplatenie provízie a zmluvnej pokuty opiera o zmluvu o sprostredkovaní uzavretú so žalovaným dňa 6.9.2011, bude potrebné tento právny úkon vyhodnotiť aj podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zistiť, čo bolo skutočnou vôľou účastníkov konania pri uzavretí predmetnej zmluvy a až následne posúdiť, či žalobcovi vznikol nárok na províziu a zmluvnú pokutu. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude možné opätovne vo veci rozhodnúť. Súd prvého stupňa pritom bude viazaný právnym názorom vysloveným v tomto uznesení.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.